19. 9, 14. VARÂH. BRH. S. 4, 5. 6, 11. 12. 7, 11. 23, 7. 55, 31. 98, 7. 15. 100, 1. 101,10 (= Ван. 16,10). 102, 5. 7. 105, 1. 6. Виас. Р. 5, 23, 6. Манк. Р. 33, 13. Ver. in LA. (II) 13, 11. - 9) n. Gebüsch, Dickicht H. an. - 10) in der Stelle म्रव मूलमनाकार्य प्रकाशक्रयशोधितः । म्रद्राञ्चा मुच्यते राज्ञा नाष्ट्रिको लभते धनम् ॥ M. 8,202 wird मूलम् von Kull. durch ऋस्वामी विक्रेता erklärt und von den Uebersetzern durch Verkäufer wiedergegeben. Es ist wohl विकायस्य aus dem Zusammenhange zu erganzen und zu übersetzen der Veranlasser (des Verkaufs). - 11) n. eine best. Stellung der Finger (vgl. 1. मूलबन्ध)ः समानीय स्ववामेन मूलेन प्राताणां चरेत् Verz. d. Oxf. H. 103, a, 26. ध्याला मूलेन तस्मै च द्यात्पार्खादकं नुद्रा Pangar. 1,5,6. — 12) m. Bein. Sadaçiva's Verz. d. B. H. No. 1346. — 13) f. 到 a) Asparagus racemosus Willd. Raéan. im ÇKDa. — b) das Sternbild Mula Cabdar. ebend. - 14) f. \$ eine kleine Hauseidechse Trik. 2,3,23. — 13) adj. f. 知 a) der erste Verz. d. Oxf. H. 56,a,5. Vielleicht ist নুলানন: zu lesen. — b) = নির eigen Ağajapâla im ÇKDa. — Vgl. স্থ ং म्रदेगः, म्रर्कमृला, म्राकाशमृली, म्रात्मः, उन्मूल, उपमूलम्, कञ्चमृली, जि-व्ह्वामूल, ब्र्येष्ठा॰, तपो॰, ताम्रमूला und ॰मूली, दत्तमूल, निमूलम्, निर्मूल, पञ्च[ः], पाद्ः, पुष्कारः, बद्धः (auch Pankar. 232, 18. म्रबद्धमूलः नुपकाः Seca. 1,88,10), बक्कुः, बाक्कः, बिछामूला, भुजमूल, भूरिः, मधुः, मस्रः, महाः, मृलकमूला, पतोमूल, लघु॰, श्रून्य॰, स॰, सर्स्वती॰, माल, मालिका, माल्य

मूलक (von मूल) 1) am Ende eines adj. comp. (f. मूलिका) die und die Wurzel habend, wurzelnd in, hervorgegangen aus: चलार श्रायमा: प्रा-क्ताः संत्रे गार्रुहस्यम्लकाः MBn. 14,1246. Schol. zu GAIM. 1, 4. प्रदीपस्य क् तन्मूलकरीपासरस्य वा Schol. zu VP. bei Mura, ST. 4,219,2. Davon nom. abstr. in म्रट्यांतिमूलकल Z. d. d. m. G. 7, 311, N. 1. — 2) adj. proparox. unter dem Sternbilde Mula geboren P. 4, 3, 28. - 3) n. Wurzel: फलं वा मूलकं व्हवा MBs. 13,5497. वर॰ Pasikar. 1,4,43. 7,68. पिट्य-ली ° Verz. d. Oxf. H. 324, a, 1. - 4) proparox. = मुलप्रकार gana स्यू-लादि zu P. 5,4,3. m. n. gaņa मर्धचादि zu P. 2,4,31. Rettig AK. 2,4,5, 23. H. 1190. Har. 101. Ratnam. 62. M. 8, 341. Jach. 1, 287. Sugr. 1,74, 12. 13. 132, 5. 148, 15. 137, 10. 199, 9. 2, 432, 21. Kathâs. 20, 143. 163. 165. fg. Verz. d. Oxf. H. 324, a, 25. जालशाजन् — समूलकम् MBn. 13, 3274. HARIY. 8443. — 5) m. ein best. vegetabilisches Gift H. 1198. — 6) m. N. pr. eines Fursten, eines Sohnes des Açmaka, VP. 382. fg. Виль. Р. 9, 9, 40. — 7) f. मूलिका Wurzel: प्रगुणीकते च चक्राङ्कितसक्दे-वोप्रभृत्यष्टे।त्तर्शतम् लिकासंघाते Pankar. 157,24. — Vgl. चाणाक्यमूलक, नेपाल॰, पानीय॰, पीत॰, पुष्कर्॰, बङ्ज॰, बाल॰, स॰, द्तम् लिका, धूप्र॰, भारि॰, भङ्ग ॰

मूलकपणी (मू॰ + पर्ण) f. Moringa pterygosperma Gaertn. Ratnam. im ÇKDa.

मूलकपोतिका (मू॰ + पो॰) f. Rettig, Radies Nigh. Pr. Sugr. 1,217,6. 219, 2. 228, 16. 2,342, 21. Auch ेपाती Nigh. Pr. - Vgl. मूलपोती.

मूलकमूला (मू° + मूल) f. Lipeocercis serrata Trin. RATNAM. im ÇKDa. मूलकर्मन् (मूल + क°) n. Zauberei mit Wurzeln AK. 3,3,4. H. 1498. HALLI. 4,81, v. l. M. 9,290. 11,63. ेकर्मिक्रपा MBu. 12,2194. — Vgl. मूलीकर्मन् und मूलकृत्.

मूलकार (मूल + 1. कार) m. der Verfasser eines Originalwerkes Gostkandra im Sankshiptas. ÇKDr. मूलकारण (मूल + का) n. Grundursache, die erste Veranlassung Çağık. zu Ban. År. Up. S. 138. Verz. d. B. H. 188,32. Vid. 132.

मलकारिका (मुल + का°) f. Ofen Han. 160.

मूलकृट्ट (मूल + कृ°) m. n. eine best. Kasteiung, bei der man nur von Wurzeln sich nährt, M17. im ÇKDa.

मूलकृत् (मूल + कृत्) adj. Wurzeln (als Zaubermittel) zurechtmachend (vgl. AV. 6, 13, 3. 7, 74, 1): यः कृत्याकृत्मूल्कृत्वात्धात् AV. 4, 28, 6. — Vgl. मुलिन्.

मूलकेशर (मूल + के °) m. Citrone RATNAM. 66.

मूलाबानक (मूल + बा°) m. Wurzelgräber M. 8, 260.

मूलायन्य (मूल + यन्य) m. Originaltext, Bez. der von Çâkjamuni selbst gesprochenen Worte Ysurp. 178. Burn. Intr. 36. 43. 51.

मूलच्क्रेट् (मृल + क्ट्रें) m. das Abschneiden der Wurzeln, das Abhauen (eines Baumes) bei der Wurzel Spr. 4360. Varab. Bru. S. 33, 5.

मूलज (मूल + 1.ज) 1) adj. aus der Wurzel schiessend: उत्पलाद्य: H. 1200. auf Baumwurzeln sich bildend: वल्मीक Spr. 3611. — 2) n. frischer Ingwer Rasan. im ÇKDR.

मूलजाति (मूल + जा) f. Hauptentstehungsart H. 1201.

मूलतेम् (von मूल) adv. an der Wurzel d. h. an der unteren Seite Lati.
4, 1, 7. Kaug. 69. TBa. 3, 3, 1, 3. ऊर्घम्, मू॰, मध्ये oben, unten, in der
Mitte Sankblak. 54. श्रा मू॰ von der Wurzel an Rt. 6, 16. von Ansang
an (Jmd Elwas erzählen) Kathâs. 12, 191. Vid. 130.

मूलिजिकाण (मूल + जि°) n. Bez. des öten astrologischen Hauses Va-Rân. Br. 22,1. Ind. St. 2,286, N. 1. Verz. d. Oxf. H. 330,6,15.22.29.

मूलल (von मूल) n. das Wurzel-Sein, das Bilden des Ausgangspunktes: प्रकृति: Kusum. 19,19. तन्मूललात्प्रज्ञानां तु राजा स्कन्ध इति स्मृतः der König wird als Stamm bezeichnet, weil die Unterhanen seine Wurzeln sind, Kim. Nitis. 16,37. वेदमूललानिराकरण n. das Bestreiten, dass der Voda die Wurzel, die Quelle sei, Müller, Sl. 103. fg. भूलल als nom. abstr. eines adj. comp. auf मूल, z. B. श्रव्राठमूलल der Zustand dessen, dem die Wurzeln noch nicht gewachsen sind, Milav. 8.

मूलदेव (मूल + देव) m. = मूर्देव Kaç. zu P. 8,2,18, Vartt. 2. Bein. Kamsa's (vgl. मूलभन्न) Таік. 2,8,23. Hàr. 32. N. pr. des Mörders von Sumitra, dem Sohne Agnimitra's, Hall in der Einl. zu Vâsavad. 33. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 101, a, 35. Verz. d. B. H. No. 1006. मूलइट्य (मूल + इं) n. Kapital H. 869. — Vgl. मूलधन, मूलवित्त.

मूलहार (मूल + हार) n. Hauptthür Vanan. Bru. S. 33,82.

मूलहार्वती (मूल + हा°) f. das ursprüngliche —, alte Dvaravati oder der ältere Theil der Stadt Dv. Verz. d. Oxf. H. 149, a, 18. — Vgl. लघ्दार्वती und मूलनगर.

मूलधन (मूल + धन) n. Kapital AK. 2,9,10. - V_{g} l. मूलद्रव्य, मूलवित्तः मूलधातु (मूल + धातु) m. Lymphe H. 620.

मूलिनकृत्तन (मूल + नि॰) adj. f. ई die Wurzel abhauend so v. a. vollständig vernichtend: कर्म॰ Pankar. 1,4,19. Verz. d. Oxf. H. 20,6,8.

मुलपदा (मृल + पदा) Verz. d. Oxf. H. 89, a, 15.